

JAROMĚŘICKÝ LEták Farnosti

LEF

Číslo 258

4. 10. - 22. 11. 2026

Kalendář:

- ◆ 14. 10. od 18 hod. Chvály
v kostele sv. Markéty
- ◆ 19. 10. GODZONE TOUR Brno
- ◆ 25. 10. Umístění relikviáře
v kostele sv. Markéty
- ◆ 25. 10. v 15 hod. koncert Musica
Animata v kostele sv. Markéty
- ◆ 1. 11. Sbírka na opravy a podporu
pastorace
- ◆ 6. 11. bude otec Tomáš
navštěvovat nemocné
- ◆ 7. 11. v 9 hod. pobožnost
1. soboty v kostele sv. Markéty
- ◆ 7. 11. v 16 hod. Benefiční koncert
v kostele sv. Markéty
- ◆ 18. 11. od 18 hod. Chvály
v kostele sv. Markéty
- ◆ 4. 12. bude otec Tomáš
navštěvovat nemocné
- ◆ 5. 12. v 17 hod. pobožnost
1. soboty v kostele sv. Markéty
- ◆ 6. 12. Sbírka na opravy a podporu
pastorace

Okna do věčnosti

Starý kostelník čistil barevná vitrážová okna právě ve chvíli, kdy venku začínalo sychravé podzimní šero. Jeden z návštěvníků se zastavil a zvědavě se zeptal: „Proč se s tím tak lopotíte, když už slunce stejně zapadá a za chvíli bude úplná tma?“

Starý muž se usmál, otřel z jednoho sklíčka prach a odpověděl: „Když svítí slunce venku, lidé obdivují barvy zevnitř kostela. Ale teď, když přichází noc, zapálíme uvnitř svíce. Ty barvy svatých na oknech nezaniknou. Jen začnou svítit opačně – pro ty, kdo jdou venku ve tmě a v chladu.“

Podzimní týdny a blížící se čas Dušiček jsou přesně takovým obdobím. Vnějšího světla ubývá, dny se krátí a země se halí do ticha. Je to však výzva, aby se o to víc rozsvítlo světlo uvnitř nás. Naši blízcí, kteří nás předešli do věčnosti, už s námi nekráčí pod pozemským sluncem. Stali se však vitráží, skrze kterou do našich životů prosvítá Boží milost. A my, když na ně vzpomínáme a modlíme se za ně, zapalujeme svíce, která dává jejich odkazu zářit do našich vlastních pozemských nocí.

Jsme na webu!

www.farnostjaromerice.cz

Mimo farnost

- ◆ 10. 10. od 9 hod. Duchovní zastavení pro muže ve Křtinách
- ◆ 17. 10. od 14 hod. Duchovní zastavení pro ženy ve Křtinách
- ◆ 7. 11. Ministrantská olympiáda v okolí Brna
- ◆ 21. 11. Oblastní setkání mládeže v diecézi

!!! Hledá se LEF redaktor !!!

Pokud máš zájem podílet se na přípravě farního zpravodaje, přihlas se u otce Tomáše, nebo na tel. 608558266.

Těšíme se na Tebe!

Setkání MM babičky**a vytrvalé modlení za Ukrajinu čtvrtým rokem**

- ◆ každou středu v 17:00 hod. v Lidovém domě se modlíme za naše děti a vnoučata

TERMÍNY SCHOLIČKY:

- ◆ 6. a 20. 10. 2026
- ◆ 3. a 17. 11. 2026
- od 17:00 hod. v kostele sv. Markéty (bývalá dětská kaple)

TERMÍNY SCHOLY:

- ◆ 13. a 27. 10. 2026
- ◆ 10. a 24. 11. 2026
- od 16:45 hod. v kostele sv. Markéty (bývalá dětská kaple)
- ◆ 18. 10. a 22. 11. 2026
- doprovod mše svaté

Úvodní slovo**Moji milí farníci,**

rád vás zdravím na stránkách našeho farního zpravodaje v této zvláštní době.

Žijeme v době, kdy na východě Evropy zuří válka, kdy svět s obavami hledí do budoucnosti a přemýšlí, co přinese rozvoj umělé inteligence, a kdy nám různí lidé nabízejí různá řešení a odpovědi na problémy, kterým čelíme. Některé jsou rozumné, jiné mohou být mylné a některé mohou být dokonce nebezpečné a ďábelské.

Často si proto kladu otázky: „**Jak se jako lidstvo budeme rozhodovat? Budeme schopni rozlišovat, co je skutečně dobré a pravdivé, nebo podlehneme falešným slibům a nadějím?**“

Nedávno jsem si při pohřbu maminky čtyř malých dětí, která tragicky zemřela při dopravní nehodě, znovu uvědomil jednu zvláštní věc - **neexistuje žádné „kdyby“**.

Známe to všichni z našeho přemýšlení o životě.

Kdyby jela o minutu později...

Kdyby tam tehdy nebyla válka...

Kdyby se k moci nedostali lidé, kteří rozpoutali násilí...

Kdyby nacisté nevybudovali koncentrační tábory...

Kdyby neexistovaly zbraně hromadného ničení...

Kdyby byli všichni lidé hodní a laskaví...

Jenže **kdyby neexistuje**.

Mladá maminka zemřela. Je to tragická skutečnost, kterou už nelze změnit. Můžeme si představovat stovky jiných možností, ale žádná z nich nezmění to, co se skutečně stalo.

Neznamená to samozřejmě, že je zbytečné přemýšlet o minulosti. Naopak. Z minulosti se máme poučit. Ale minulost už opravdu nemůžeme změnit. **Můžeme ale změnit to, co uděláme dnes.** A právě tady podle mě začíná velmi důležitá úloha křesťana.

Kde tedy máme hledat odpovědi? Myslím, že jednou z odpovědí jsou **dary Ducha svatého**, a především schopnost rozlišovat. Rozlišovat pravdu od lži, dobro od zla, skutečnou naději od falešných slibů. Protože dějiny nás učí, že špatné věci se skutečně mohou stát. **Zlo a války nejsou jen něco z dávných učebnic dějepisu.** Lidé, kteří zažili nástup nacismu nebo komunismu, by o tom mohli vyprávět. A když se nakonec stanou věci, kterým bylo možné zabránit, mnoho lidí potom smutně řekne: „Kdybychom to tehdy poznali... Kdybychom se tehdy ozvali... Kdybychom tehdy jednali jinak... Kdybychom byli odvážnější... Kdybychom v síle Ducha svatého poznali, kde je dobro a kde zlo...“

Jenže potom už může být pozdě. **Proto potřebujeme Ducha svatého právě dnes.** Potřebujeme prosit o sílu stát na straně dobra, dobro podporovat a sami je šířit. Jsme pozváni převzít odpovědnost za budoucnost svého života, svých dětí, své rodiny, svého národa i své farnosti. To znamená také najít odvahu postavit se zlu, když se s ním setkáme. A prosit o milost poznávat dobro, milovat je a šířit. Protože opravdová láska není jen laskavost. **Láska také chrání všechno dobré.** Chrání slabé před těmi, kteří jim chtějí ublížit. Chrání pravdu před lží. Chrání pokoj před těmi, kteří šíří nenávist a násilí.

Někdy prostě musíme svést boj se zlem a zlo pojmenovat. Z dějin se tedy nemáme učit říkat pouze: „**Kdyby...**“ Máme se z nich učit rozhodovat **dnes**.

(pokračování na stránce 3)

Kdyby lidé v Německu při nástupu nacismu dokázali včas rozpoznat, kam vede nenávisť, rasismus a bezohledná touha po moci, dějiny mohly vypadat jinak. Kdyby lidé v Rusku dokázali včas rozpoznat, kam může vést komunistická ideologie, která pošlapává lidskou důstojnost a svobodu, dějiny mohly vypadat jinak.

Ale dějiny změnit nemůžeme. **Můžeme však ovlivnit dějiny, které právě vznikají. A to můžeme udělat právě my, dnes a tady.** A proto nakonec záleží také na tom, jak se každý den rozhodujeme. Koho podporujeme. Komu důvěřujeme. Jakým lidem dáváme moc a komu svěřujeme odpovědnost za budoucnost nás i dalších generací, místa, kde žijeme, a našeho domova.

A co to znamená pro naši farnost?

I naše farnost má budoucnost. A ta se nestane sama od sebe. **Nemůžeme změnit včerejšek, ale Bůh nám dnes dává možnost něco tvořit.**

Chceme-li, aby naše farnost byla živým, obětavým a přátelským společenstvím, musíme pro její budoucnost něco udělat. Musíme pro ni pracovat, modlit se za ni, starat se o ni a také ji finančně podporovat. Na tomto díle se snažím intenzivně pracovat – v oblasti ekonomické, pastorační i duchovní. A právě tady pro mě ztrácí slovo „**kdyby**“ svůj smysl. Nechci říkat:

*„Kdyby bylo více ochotných lidí...
Kdyby bylo více peněz na pastoraaci...
Kdyby bylo více kněží a řeholníků...
Kdyby naše farnost byla farností snů...“*

Ano, samozřejmě bych si mnohé z toho přál. Ale „**kdyby**“ **nám naši farnost a živé společenství nevybudoje.** Záleží na tom, co uděláme dnes. Záleží na naší obětavosti. Záleží na naší pracovitosti. Záleží na naší angažovanosti. Je proto velice důležité, **jak nám na naší farnosti záleží.**

A proto mám velkou radost z mnohých z vás, kteří tyto souvislosti dobře chápete a zodpovědně se zapojujete do života našeho farního společenství. Děkuji také vám všem, kteří svou farnost finančně podporujete. Jen na sbírkách se v roce 2025 v naší farnosti vybralo více než 880 tis. korun, z toho jsme zaplatili 156 tis. poplatek PULS. Dále jsme vybrali a odeslali sbírky účelové (misie, charita, církevní školství, ...) ve výši 120 tis. Kč.

Děkuji vám také za to, že tímto způsobem pomáháte pokrývat nemalé náklady na provoz našeho kostela. Jen výdaje za energie, tedy především vytápění a elektřinu, činí přibližně **450 tisíc korun ročně.**

Také hospodářské výsledky z provozu průvodcovské služby, pořádání koncertů a kiosku farní kavárny **Boží Kafe** jsou výrazně plusové. Díky tomu můžeme postupně vytvářet finanční rezervy na další projekty, mimo jiné na připravovaný projekt výstavby nové fary v Lidovém domě.

I proto naši farnost v nejbližší době navštíví hlavní ekonomka Brněnského biskupství. Chceme společně konzultovat naše vize, možnosti a také to, jak odpovědně vytvářet budoucnost naší farnosti a našeho společenství.

A ano – zase se vracím ke slovu „**kdyby**“. *Kdybychom měli tiskárnu na peníze, fara už by se možná stavěla. Kdybych uměl dělat zázraky, nemusel bych se tolik trápit s přípravou projektů a všechno by už dávno bylo hotové.* Jenže **kdyby neexistuje.** Existuje dnešek.

Liturgické texty

27. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 5,1-7
 2. čtení: Flp 4,6-9
- Evangelium: Mt 21,33-43

28. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 25,6-10a
 2. čtení: Flp 4,12-14.19-20
- Evangelium: Mt 22,1-14

29. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 45,1-4-6
 2. čtení: 1Sol 1,1-5b
- Evangelium: Mt 22,15-21

30. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 22,20-26
 2. čtení: 1Sol 1,5c-10
- Evangelium: Mt 22,34-40

Slavnost všech svatých

1. čtení: Zj 7,2-4.9-14
 2. čtení: 1Jan 3,1-3
- Evangelium: Mt 5,1-12a

32. neděle v mezidobí

1. čtení: Mdr 6,12-16
 2. čtení: 1Sol 4,13-18
- Evangelium: Mt 25,1-13

33. neděle v mezidobí

1. čtení: Pr 31,10-13.19-20.30-31
 2. čtení: 1Sol 5,1-6
- Evangelium: Mt 25,14-30

Slavnost Ježíše Krista Krále

1. čtení: Ez 34,11-12.15-17
 2. čtení: 1Kor 15,20-26.28
- Evangelium: Mt 25,31-46

(pokračování na stránce 4)

Existuje to, co máme. Existují lidé, které máme kolem sebe. Existují naše schopnosti, naše ochota, naše práce, naše modlitba i naše peníze. A především našťestí máme **Boží pomoc**.

Proto nechci naši budoucnost stavět na slově „kdyby“. Chci ji stavět na důvěře v Boha a na ochotě každého z nás přiložit ruku k dílu. Protože **budoucnost naší farnosti se nezačne tvořit někdy v budoucnu. Tvoří se právě dnes a tvoříme ji my.**

V našem kostele máme také nový odkaz z akademické dílny mistra Olivy, který nám připomíná naději představovanou životy blahoslavených kněží naší diecéze, otce Václava a otce Jana.

Budu moc rád, když nám bude připomínat naši víru, která vidí za horizont času a připomíná nám cíl naší cesty. **Ne hrob. Ne krematorium. Ale milující Boží náruč v nebi, kde se, až přijde náš čas, opět všichni shledáme.**

Děkuji vám za vaši pomoc, obětavost, oporu, modlitby a podporu.

otec Tomáš

Zajímavé akce

GODZONE Tour 2026

Godzone tour je týdenní koncertní turné, jehož hlavním cílem je evangelizace mládeže. Jedná se o přibližně dvouhodinové večerní představení, které se dramaturgicky skládá z vystoupení křesťanských hudebníků, divadelních scének, tance, videoprojekce a různých promluv z pódia. Mimo hlavní večerní program je součástí návštěvy každého města evangelizace v ulicích, dobročinné aktivity a pomoc ve městech a školách. Vizí projektu je přinést probuzení, sjednocení a motivaci. Přinést silné poselství evangelia způsobem, který zasáhne – atraktivním, kreativním a moderním.

Godzone tour se uskuteční také letos v Brně na výstavišti, a to **v pondělí 19. října od 18 do 21 hodin**. Vstup je zdarma.

Pěvecký chrámový sbor

kostela sv. Markéty Jaroměřice nad Rokytnou

VYUŽIJ SVĚ DARY A BUĎ SOUČÁSTÍ NAŠEHO SBORU
KAŽDOU NEDĚLI V 18:00

LIDOVÝ DŮM, MALÝ SÁL

PRO VÍCE INFORMACÍ VOLEJTE NA TEL.: 722 765 418

Rozhovor - Marie Svobodová

Tentokrát se s námi o své vzpomínky na svůj dlouhý život podělí paní Marie Svobodová.

Začnu s velmi osobní otázkou: „Kolik je Ti roků?“

Je mi 93 let.

To je opravdu požehnaný věk.

Odkud pocházíš, jaké bylo tvoje dětství, mládí a co Tvoji rodiče dělali, čím se živili? Jaká byla tehdy doba?

Narodila jsem se rodičům soukromé hospodařicím na Českomoravské vysočině. I když bylo dětství i mládí pěkné a radostné, volných chvil bylo málo. Ale tak to v zemědělství je. Ještě nekončíte s jednou prací a už na vás čeká druhá. To jste prosím svým pánem. Nikdo vás nemusí řídit, sami se řídíte, aby vše klaplo a bylo, jak má být. Ale s pokorou musím přiznat, že vždy vše nevyjde, jak si naplánujeme. Pak je potřeba novou situaci přijmout a odevzdat našemu Pánu. Většinou to dobře dopadne, až se divíme. Od dětství jsem doma slyšela před každou prací „tak s Pánem Bohem“. Vždyť se říká: „Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání“ a „S Bohem začni každé dílo, podaří se ti až milo“. Často jsme společně při práci zpívali. S tatínkem jsme zpívali hlavně mariánské písničky, nebo jiné, které jsme znali z kostela. Tatínek jiné písně nezpíval. Znáám dodnes spoustu písní z paměti.

A co manžel František, jak jste se seznámili, prožívali první roky manželství?

Seznámení nebylo tak těžké, viděli jsme se každou neděli v počáteckém kostele. Pak na to stačila jedna pouťová taneční zábava. Dětilo nás ovšem mnoho kilometrů, on měl zaměstnání v Jaroměřicích a já v Počátkách. Na schůzky nám muselo stačit nedělní odpoledne, k večeru už musel odjíždět. To se příliš nezměnilo ani po svatbě. Bral to s humorem a říkával, že jezdí na rande. Pár let jsme čekali na byt v Jaroměřicích.

Co Jaroměřice, jak jste tady začínali a zvykali si? A co zaměstnání a přátelé?

Všechno, co začíná, je nové, krásné. Každého, kdo se mi přímo nevyhnul, jsem pokládala za přítele. Největší moji přátelé byli v chrámovém sboru. Ale i v zaměstnání a v sousedství byli lidé příjemní a přátelští. Proto se mi v Jaroměřicích čím dál víc líbilo a lehčeji zabydlovalo. To rodiče samozřejmě těšilo a divili se, jak jsem si brzo zvykla. Hlavně jsme se radovali z nového bytu, kde jsme mohli být všichni spolu. Fanouškovi už byly 2 roky. Byli jsme mladí, stejně tak i většina našich sousedů, takže i děti měly kamarády.

Byla doba totality a vy jste věřící rodina, jak jste ji prožívali?

Jsem přesvědčená, že jako věřící daleko snadněji. Máme se o koho opřít. Kde hledat pomoc? Bez Boží pomoci se v takové době těžko žije i pracuje. Musela jsem na kobereček do ředitelny a vysvětlovat, že opravdu naše děti chtějí do náboženství, i když si tím šlapou po štěstí a budou mít problém s dalším studiem. A že za to může moje výchova.

Zpívala jsi také v našem chrámovém sboru. Jaké máš na to vzpomínky?

Vzpomínky mám překrásné. Díky Ladíkovi Šabackému, který nás tak stmelil v jednu rodinu a dodnes se všichni k sobě hlásíme, když se potkáme. On nám nebyl učitel, ale kamarád, který učí s láskou. Proto se nám dařilo a rádi jsme se scházeli. Zároveň jsme jeho zásluhou mohli zpívat na různých krásných festivalech i v zahraničí.

Jak se ti daří nyní. Kolik máš dětí, vnoučat? A máš také nějaké pravnouče?

Děti mám dvě, vnoučat 8 a pravnoučat 11. Všechny mám moc ráda a prosím Pána, aby jim žehnal! Pro mne děti znamenají vše. Neznám nic dražšího a cennějšího.

Děkuji za rozhovor.

Miloš Jansa

Poutník není turista. Nová výzva pro náš kostel?

Drazí farníci,

blahořečení Jana Buly a Václava Drboly přineslo naší farnosti nejen nové přímluvce a vzory zbožnosti, ale také několik velmi praktických otázek. Některé z nich zazněly i na uplynulém jednání pastorační rady a já bych vám je ráda přiblížila.

Náš kostel dnes funguje v několika různých režimech. Především je místem liturgie a modlitby. Dále se otevírá pro konání kulturních akcí, pastoračních setkání a díky své mimořádné umělecké hodnotě je také významným turistickým cílem.

Kostel sv. Markéty byl však nedávno době Biskupstvím brněnským určen jako **místo trvalého umístění hlavního relikviáře nově blahoslavených**. Do našeho kostela tak bude přicházet další nová skupina návštěvníků – **poutníci**.

A poutník není totéž co turista. Turista – ať už věřící, nebo nevěřící – přichází především poznávat kostel jako historickou

a uměleckou památku. Poutník přichází na místo spojené s konkrétním blahoslaveným, aby uctil jeho ostatky, pomodlil se nebo chvíli setrval v tichém rozjímání. Jeho cílem není primárně komentovaná prohlídka ani edukační program.

Právě zde podle mě vzniká otázka, kterou zatím nemáme definitivně vyřešenou. Co nabídneme jednotlivcům, kteří přijdou během turistického provozu a budou chtít pouze přistoupit k relikviáři, pomodlit se a zase odejít? A co ohlášeným skupinám poutníků? Nabízí se možnost spolupráce s farností v Lukově, kde jsou velmi dobré podmínky pro slavení poutní mše svaté. Zároveň bychom měli hledat způsob,

jak umožnit poutní návštěvu také v Jaroměřicích, které se co nevidět stanou trvalým domovem hlavního relikviáře.

Dosavadní režimy a funkce kostela mají své požadavky a také své praktické limity. Nová situace k nim však přidává další skutečnost. **Není tedy na místě uvažovat o dalším způsobu fungování kostela? O tzv. „poutním režimu“? A pokud ano, jak by měl vypadat v praxi?**

Nemyslím si, že jde pouze o otázku provozní, liturgickou či ekonomickou. Je to také otázka pastorační a nakonec i otázka identity našeho kostela a celé farnosti. Způsob, jakým přijmeme lidi, které úcta k blahoslaveným kněžím Bulovi a Drbolovi přivede právě k nám do Jaroměřic, bude naší farnost v následujících letech spoluutvářet a stane se také její veřejnou vizitkou.

Proto bych byla ráda, kdyby otázka poutníků nezůstala pouze tématem pastorační rady, ale stala se předmětem širší farní diskuse. Sama nemám jednoduché a rychlé odpovědi na všechny nové otázky. Právě proto však považuji společnou diskusi za nesmírně důležitou při hledání řešení, která dokážou skloubit základní poslání kostela jako místa setkávání člověka s Bohem s praktickými potřebami jeho každodenního fungování. **A v tom všem najít také prostor pro člověka, který jeho dveřmi nevstupuje jako návštěvník památky či koncertu ani jako účastník pravidelné bohoslužby, ale jako poutník.**

Marie Chaloupková, členka Pastorační rady

Živý růženec v naší farnosti

Milí farníci,

obracím se na vás s prosbou. Jak mnozí víte, existuje v naší farnosti pět společenství živého růžence. To znamená, v jednom společenství je dvacet lidí, z nichž se každý člen pomodlí denně jeden desátek růžence s tajemstvím, které na něho připadne. Je jedno, kde a v jakou hodinu se jej pomodlí.

To znamená, že všech dvacet lidí se pomodlí všechny růžence. Radostný, světlý, bolestný a slavný s jejich tajemstvími.

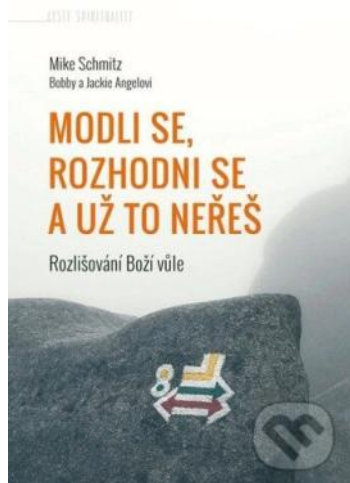
Protože je těchto společenství pět, znamená to, že se v naší farnosti modlí jeden desátek sto lidí, což je hodně. Protože mnoho lidí zemřelo, bylo by dobré řady doplnit.

Jeden desátek růžence nezabere tolik času.

Kdo by se mohl přidat, ať se ozve mně osobně nebo telefonicky na čísle **608 934 030**.

Miloš Jansa

Zajímavá kniha

P. Mike Schmitz

Modli se, rozhodni se a už to neřeš

„Někdy se mylně domníváme, že rozlišování Boží vůle se týká pouze otázky kněžství nebo řeholního života. Ať už tyto možnosti zvažuješ nebo ne, hledání Božího plánu je součástí života všech křesťanů. Tato kniha tě chce provést procesem objevování toho, co pro tebe Bůh připravil, ať už řešíš, jakou zvolit školu, s kým chodit, kterým směrem se ubírat v kariéře nebo jaký si vybrat životní stav.“
(z úvodu autorů)

Svěží dílko (nejen) pro mladé o tom, jak rozpoznávat Boží hlas ve světě plném hluku a rozptýlení, jak rozlišovat Boží vůli pro svůj život a jak žít naplno v přítomném okamžiku.

Velký Vlk – náčelník kmene Utahů, Old Shatterhand a P. Jan Kovář

V době, kdy tady byl ještě otec Jan, se stala taková celkem bezvýznamná příhoda. Kdosi zřejmě traktorem nacouval do zdi, která vede okolo farní zahrady a značný kus této zdi povalil do zahrady. Nějakou dobu to tam takhle leželo, a když se nikdo neměl k tomu, aby napravil to, co způsobil, tak otec Jan požádal několik mužů z farnosti o pomoc. Že to tam alespoň porovnáme a uklidíme. V této zdi byly kameny různé velikosti, ale některé byly opravdu statné. Otec Jan zřejmě, aby nám šel příkladem, tak se tam jednoho takového chopil a jak ho začal zvedat, tak se mi v té chvíli vybavila jedna scéna z filmu o Vinnetouovi. Nepřátelský indiánský kmen zabil Old Shatterhanda s jeho družinou a on si pro sebe i pro své společníky měl vybojovat svobodu zápasem s náčelníkem kmene. Byla dána pravidla. Oba bojovníci byli přivázáni ke kůlu na několikametrovém laně a ještě dostali zbraně. U toho kůlu ležel také obrovský balvan. A než souboj začal, tak Velký Vlk přistoupil k tomu balvanu, uchopil ho a aby demonstroval svoji sílu, začal ho zvedat. Přitom ten rudoch zrudl ještě jednou tolik a je nutno připomenout, že to byl opravdu zdatný a mohutný chlap. Ten balvan při vynaložení veškeré síly zvedl do pasu a pak ho zase pustil na zem. A teď vyzval Old Shatterhanda: „Udělej to po mně!“ „Jistě“, odvětil, „ale nenechám ho tady ležet, mohl by nám v boji překážet.“ Pak i on uchopil ten balvan a svým zjevem se také připodobnil k rudochům a také zvedl balvan do pasu. Ale bylo vidět, že u toho nehodlá zůstat. A bylo také zřejmé, že si sáhl na úplné dno svých sil. Ale centimetr po centimetru se balvan sunul nahoru. Až s nataženými pažemi ho držel nad hlavou a pak jím mrštil, až ten se odkutálel mimo bojiště. A všichni přihlížející bojovníci jako jeden muž řekli jen své obdivné: „UFF!“

Otec Jan zdaleka neměl takovou postavu, jakou měl Velký Vlk. Jelikož byl jen v tričku, tak tím více byla

zřejmá jeho pohublá asketická postava a nadto ještě zkoušená častými posty. Ale přesto i on ho zvedl do pasu a chtěl jej odnést. A v tu chvíli mě napadla taková poťouchlá myšlenka, že bych ho mohl taky trochu popíchnout a vyprovokovat. I když jsem to vzhledem k popsané situaci naprosto nemyslel vážně. Přesto jsem zavelel: „A teď nad hlavu!“ Otec Jan k mému úžasu tuto mou výzvu přijal a začal ten balvan zvedat. A věřte nebo nevěřte, on ho opravdu nad hlavu zvedl. Kdybych to neviděl na vlastní oči, nikdy bych tomu neuvěřil. A v tu chvíli jsem nebyl schopen ničeho jiného, než také říci jen obdivné „UFF!“

Pak jsem si jen v duchu zanotoval písničku, kterou zpíval Petr Spálený: „**Kdybych já byl kovářem a měl jeho sílu, žárem z výhně pak ozářen, ukul bych si vílu...**“

Když už jsem se zmínil o otci Janovi, zůstaňme ještě chvíli u této vzácné osoby a připomeňme si některé skutečnosti z jeho života.

P. Ing. Mgr. Jan Kovář *1956

5 let	ZŠ Slavětice
4 roky	ZDŠ Rouchovany – učil se na klarinet a harmoniku
4 roky	Gymnázium Moravský Krumlov
1975-1980	VŠZ – obor agro
1980 – 1982	OZS Třebíč – výpočetní středisko – zavádění programů pro JZD
1982 – 1989	Dětská nemocnice Brno – Černé Pole – sanitář

Na vojně dosáhl hodnosti desátníka. Toto je nepatrná část jeho životopisu.

U příležitosti jeho narozenin byla vyhlášena anketa, kde účastníci měli jedním slovem charakterizovat jeho vlastnosti. Výsledky této ankety přikládám.

Co z toho všeho vyplývá?
Vyplývá z toho, že otec Jan je člověk nadaný, vzdělaný a všeho schopný, který už dosáhl takových kvalit, že by i on případně mohl být indiánským náčelníkem.

Jedním slovem:

milosrdenství
shovívavost
víra
dobrota
zádumčivost
uzavřenost
nekonfliktnost
skromnost
tichost
klid
hudba
poslušnost
pracovitost
rozvaha
tichý až neslyšný
pokorný

S láskou a vděčností na něj všichni stále vzpomínají.

Karel Kříž

Příběhy z prohlídek v kostele sv. Markéty

Sezóna 2025: PŮVODNÍ KVĚTINOVÁ VÝZDOBA

Při našich prohlídkách se setkáváme s různými lidmi. Je krásné sledovat, jak někteří lidé začínají tvořit různé skupiny s podobnými otázkami. Jedna taková skupina je právě vytvořená z návštěvníků, kteří potřebují odpověď na otázku, co všechno je původní, a když to průvodce ve výkladu nesdělí, tak se hojně doptávají.

Jedna taková paní z této skupiny návštěvníků se přidala k naší prohlídce a byla opravdu spokojená, protože už křtitelnice v severní chodbě je původní, obraz s nejstarší zaznamenanou podobou Jaroměřic je původní, a to nemluvíme o fresce, která je původní. V horním patře si tato paní taky přišla na své, a to u původní podlahy v místnosti za obrazem a původních skel v oknech v oratoři. Lustr v oratoři ale není původní, kdybyste se ptali. :)

Pak ale přišla otázka, kdy musel průvodce projevít maximální známky profesionality a hlavně vážnosti, když tato paní přišla a zeptala se, jestli je původní i tato sušená květinová výzdoba. A tady můžeme všichni žasnout nad klidnou a vážnou odpovědí průvodce: „Myslíte tuto květinovou výzdobu? Tak ta není původní. Budeme tedy pokračovat dál.“

Paní opět zajásala, když u vystaveného 3D modelu zjistila, že je pod ním také původní podlaha. Jen škoda, že nemáme původní varhany. Když ale průvodce přišel z prohlídky a lidé odešli, nemohli jsme se přestat nad touto otázkou smát. Průvodce pak ještě doplňuje: „Měl jsem jí odpovědět, že ano, že i květinářky jsou původní... :) a paní kastelánka taky.“

MOTORKÁŘKA Z PRAHY (19. 6. 2026)

Na začátku sezóny lidé běžně volají a objednávají si prohlídky, to není nic neobvyklého. Ale není typické, aby někdo volal opakovaně nebo víckrát jako paní z Prahy. Měla zájem náš kostel navštívit v sobotu. Jenže tu sobotu, co chtěla přijít, byly dvě svatby, a tak jsme po několika telefonátech hledaly možnost, kdy by časově stíhali prohlídku kostela. Těch možností moc nebylo, protože paní s přáteli měla ještě jiný program, ale z rozhovorů bylo hned poznat, že paní na prohlídce už byla a ví, jaký krásný zážitek ji čeká, a opravdu moc stojí o to na prohlídku znovu jít.

Nakonec jsme se po několika navržených možnostech s paní domluvily, že zkusí přijet dřív a stihnout v pátek 19. 6. poslední prohlídku. „Hlavně, aby tam byly ty varhany,“ několikrát se paní ještě v telefonátu ujišťuje. „Ano, budou, nebojte se, je to jistá součást prohlídky,“ ujišťují paní po telefonu. Další návštěvník, který je fascinovaný našimi varhanami. Jak moc mě těší, když se lidé na prohlídky opravdu vracejí. Ale tahle paní se opravdu vymykala, nikdo tak moc o varhanách nemluví. Zajímavé.

Páteční den jsem s prohlídkou počítala. Ale bylo 16:00 a paní nikde. 16:15 paní s přáteli stále nikde. Tak v 16:25 jdu zavírat a najednou telefon. Volá paní z Prahy, že to stíhají, a prosí mě, ať pět minut ještě počkám. Jedeme na motorkách až z Prahy a moc by nás mrzelo, kdybychom to nestihli. Bylo z jejího hlasu slyšet, že opravdu chce varhany slyšet. To už začíná být téměř podezřelé, pomyslím si s úsměvem a paní uklidním, že na ně počkám, ať nechvátají. Víte, vždycky tito lidé co přijdou na poslední chvíli nebo po otevírací době bývají něčím opravdu speciální.

Paní se už v průběhu prohlídky nedočkavě několikrát ptá, jestli už budeme u varhan. „Ano, za chvíli“ odpovím s úsměvem a opět se pozastavím nad jejím zaujetím v naší hře na varhany. A konečně jsme u varhan. V krátkosti představím varhany a jako při každé prohlídce zahrají. Paní sedí na židli u zdi, aby vše perfektně slyšela a viděla. Když jsem dohrála na varhany a řekla své závěrečné slovo, paní měla oči plné slz. Nic neříkala, jen seděla a koukala na fresku. Její přátelé byli nadšení. Co víc si můžeme přát.

Po prohlídce jsem teprve pochopila její velký zájem o varhany. Paní sama za mnou po prohlídce přišla a sděluje mi, proč se tolik těšila na varhany: „Byla jsem tu před rokem a vaše hra na varhany mě úplně ohromila a obrovsky potěšila. Mám je nahrané a velmi ráda tu melodii poslouchám. Víte, starám se o nemocnou maminku a někdy je to velmi náročné, protože jsem na to sama, ale vaše varhany mi pomáhají, když je mi smutno. Pouštím si tu nahrávku doma pořád dokola. A teď, když s přáteli jedeme okolo, moc jsem si přála je slyšet znovu naživo. Já vám tak moc děkuji, tak moc vám děkuji.“

Paní se široce usmívá a skoro poskakuje radostí. Pak mě dokonce i obejmula a dala mi pusku na tvář ve vši té radosti. To od cizího člověka nečekáte. „Mockrát vám děkuji, určitě se vrátím. Tak moc vám děkuji.“ A tak jen překvapeně stojím, pozoruji paní a žasnu nad obrovským přesahem naší krátké jednoduché znělky na varhany a cítím obrovskou vděčnost, že toho můžu být součástí.

Jana Krejcarová

Když se v kostele potkají čtyři různé světy

Co se stane, když se v kostele sejde kněz, člověk z tradiční křesťanské rodiny, konvertita a nevěřící? Mohl by takto začít docela dobrý vtip, ale v našem případě z toho vznikly kostýmované prohlídky jaroměřického kostela.

Kostýmované prohlídky nejsou obyčejnou prohlídkou ani klasickým divadelním představením. Historii tohoto místa návštěvníkům vyprávějí postavy hraběte, hraběnky, faráře a mistra Teppera – a za jejich kostýmy se skrývá poněkud neobvyklá čtveřice: kněz, konvertita, nevěřící a člověk z tradiční křesťanské rodiny. Kněz hrál kněze, hrabě pochází z tradičně věřící rodiny, hraběnka je konvertitka a mistr Tepper nevěřící. Na první pohled možná nepravděpodobná sestava. Právě rozdílné životní zkušenosti a vztah k víře ale našemu společnému hraní dodaly něco navíc.

Když jsme začali připravovat jednotlivé výstupy, šlo nám především o to, abychom návštěvníkům přiblížili historii kostela, dobu jeho vzniku i lidi, kteří jsou s ním spojeni. Hrabě, hraběnka, farář a mistr Tepper měli na chvíli vystoupit z minulosti a vyprávět své příběhy. Jenže velmi brzy jsme zjistili, že hrát divadlo právě tady je úplně jiné než stát na běžném jevišti.

Kostel není kulisa.

Jeho prostor, výška klenby, obrazy, fresky, oltáře, světlo i ticho vytvářejí atmosféru, kterou není možné vyrobit žádnou scénografií. Člověk pronese větu, na okamžik se odmlčí – a kostel jako by ji ještě chvíli nesl dál. Najednou jsme nevnímali jen své repliky a diváky před sebou. Mnohem silněji jsme si uvědomovali místo, ve kterém stojíme. Místo, kterým prošly generace lidí před námi. Lidé, kteří zde slavili, prosili, děkovali, truchlili, hledali naději nebo jednoduše přicházeli na chvíli ztišit svůj život.

A právě to dává těmto divadelním večerům rozměr, který se jen velmi těžko popisuje.

Hráli jsme samozřejmě divadlo. Byla v něm nadsázka, humor, drobné špičkování

mezi postavami i chvíle, kdy jsme se sami museli hlídat, abychom se nezačali smát. Ale vedle toho přicházely okamžiky úplného ticha, kdy jsme cítili soustředění návštěvníků a sílu prostoru kolem nás. Tento pocit jsme zažívali, jak jsme si později sdělili, všichni čtyři. A v takové chvíli člověk pochopí, že kostel není jen krásná historická stavba, o které lze vyprávět data, jména a události. Je to živé místo s vlastní pamětí.

Za možnost v tomto prostoru hrát proto patří velké poděkování. Nebereme ji jako samozřejmost. Pro nás všechny to byla příležitost zažít něco, co se s běžným divadelním vystoupením opravdu nedá srovnat. Možná i proto, že jsme každý přišli s trochu jiným osobním vztahem k víře.

A přesto, nebo možná právě proto, jsme se v tom prostoru dokázali potkat. Nejen jako farář, hrabě, hraběnka a mistr Tepper. Ale především jako čtyři lidé, kteří dostali možnost na chvíli vstoupit do příběhu místa, jež nás všechny mnohonásobně přesahuje. Místa, kde se po staletí lidé obracejí k Bohu se svou radostí, bolestí, pochybnostmi, prosbami i vděčností. Každý z nás k víře přichází jinou cestou – někdo v ní vyrůstá, někdo ji objeví až později, někdo ji hledá. Přesto jsme v tom večeru stáli vedle sebe pod jednou klenbou a v jednom tichu. A právě tam bylo možné velmi silně pocítit, že Boží přítomnost není něco, co si člověk může přivlastnit nebo přesně pojmenovat. Je to spíš tiché pozvání, které může oslovit každého jinak – a někdy právě ve chvíli, kdy ho vůbec nečeká.

A možná právě v tom spočívá největší kouzlo celého večera: v kostele jsme sice hráli každý svou roli, ale nakonec jsme tam všichni byli sami za sebe.

Na závěr patří naše zvláštní poděkování Otcí Tomášovi, který s námi do celého projektu šel. Bez něj by to jednoduše nebylo úplně ono. Děkuje mu za ochotu, podporu, důvěru i za to, že se nebál stát se součástí našeho trochu neobvyklého divadelního setkání.

Stanislav Rygl, Ondřej Pevný, Petra Pevná

Něco pro děti

Vyrábíme různé

Víte, že říjen je měsíc růžence? Jak takový růženec vypadá, to asi většinou znáte, ale umíte se ho také modlit, znáte všechna jeho tajemství? Můžete se to naučit s našimi materiály a také si podle fotonávodů svůj vlastní růženec vyrobit. Takový, jaký se vám bude líbit...

...b a r e v n ý či jednobarevný, z korálků dřevěných, skleněných, plastových anebo vlastnoručně vyrobených (např. z FIMO hmoty) nebo také z čistě přírodních materiálů - třeba ze šípků, žaludů, kaštanů... Podrobný návod i s ukázkami najdete na webových stránkách: deti.vira.cz/clanky/vyrabime-ruzence.

Jednoduše by se dalo říci, že modlitba růžence je rozjímáním s Pannou Marií nad událostmi z Ježíšova života. Začínáme vyznáním víry a dále se pak střídají modlitby Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Otci i Synu i Duchu svatému. Růženec se dělí na desátky, což je vždy deset modliteb Zdrávas Maria, kdy po slovech " ...plod života tvého Ježíš" vkládáme různá tajemství. Níže najdete jednoduchou pomůcku s návodem, jak se modlíme růženec.

(převzato z <https://deti.vira.cz/clanky/vyrabime-ruzence>)

Věřím v Boha,
Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země.

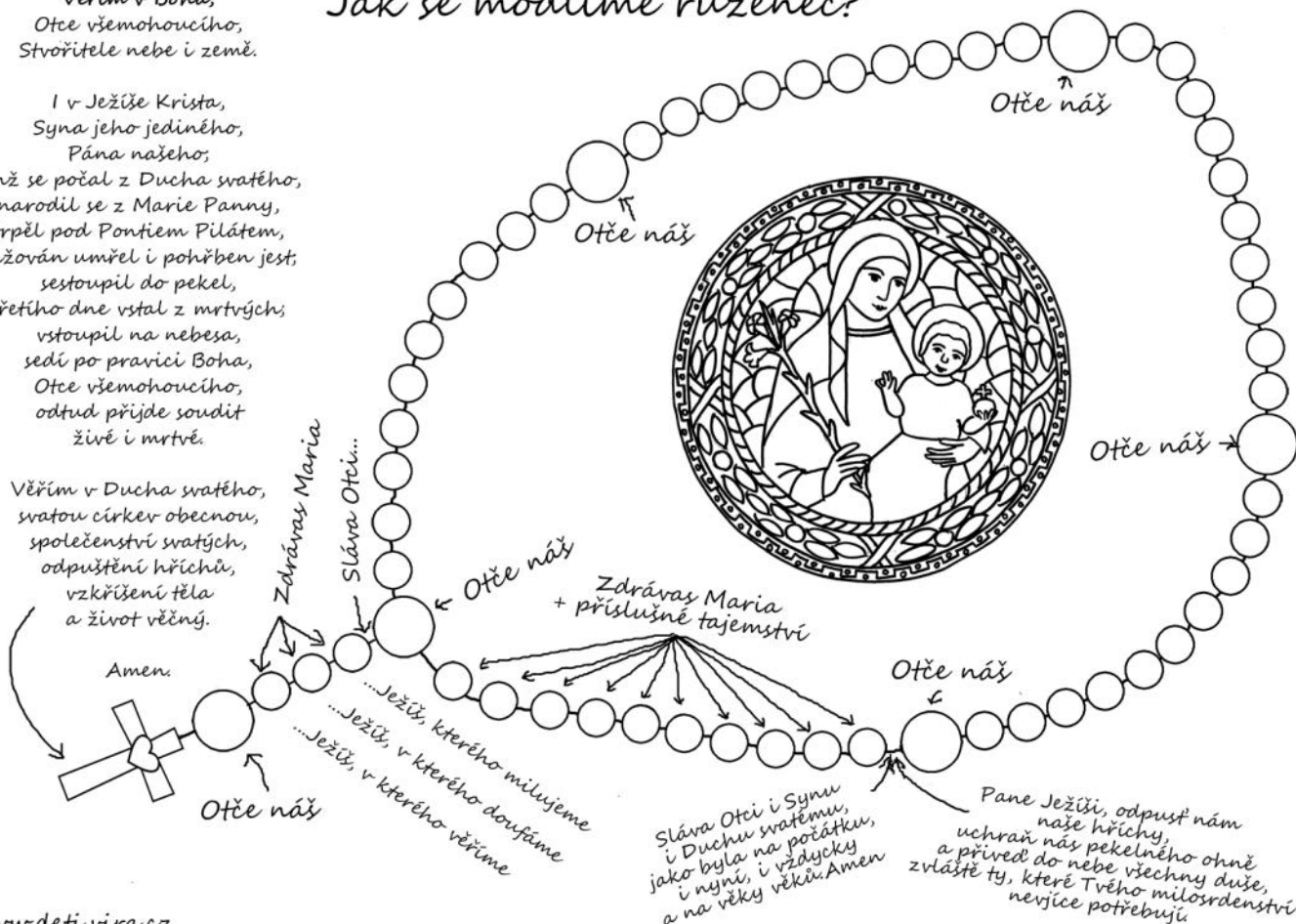
I v Ježíše Krista,
Syna jeho jediného,
Pána našeho;
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Pontiem Pilátem,
ukřižován umřel i pohřben jest,
sestupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých;
vstoupil na nebesa,
sedí po pravici Boha,
Otce všemohoucího,
odtud přijde soudit
živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů,
vzkříšení těla
/ a život věčný.

Amen

Otče náš

Jak se modlíme růženec?

www.deti.vira.cz

Slavnost Všech svatých 1. 11.

Slavnost všech svatých - velká Boží rodinná oslava!

Víte, co si křesťané často připomínají? Že Bůh umí srdce každého člověka udržet svěží a krásné. A to ne jen na chvíli – ale od malička až do hodně vysokého věku. Život sice někdy přinese těžké chvíle, nemoci, nebo nás potká smutek, že nám umřel někdo blízký. Ale Bůh je stále plný života a radosti, ze své velké lásky se pro nás rozdává a smrti to přece nekončí!

Chcete být jako Tatínek?

Bůh je svatý (což znamená čistý, úžasný, skvělý!) a víte co? Když jsme s ním, můžeme být takoví i my! Snažíme se mu podobat a stáváme se taky tak trochu "svatými", podobně jako náš nebeský Tatínek.

Kdo jsou to ti svatí? Kamarádi Boha, na které nezapomínáme!

Svatí jsou ti, kteří žili a zemřeli jako věrní a stateční Boží přátelé. Byli to Boží kamarádi, na které se Bůh mohl spolehnout.

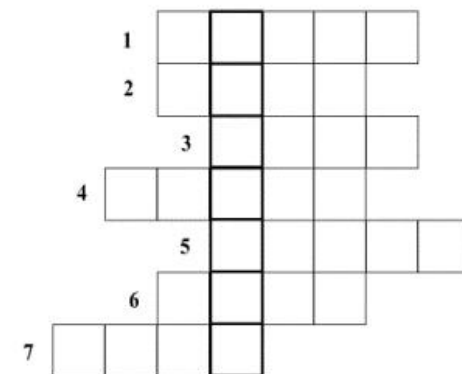
A tady je ta skvělá zpráva: 1. listopadu slavíme Slavnost Všech svatých! Tedy co nás čeká? Velká Boží rodinná párty! Bůh má totiž spoustu přátel!

- ♦ někteří jsou hodně slavní (znáte třeba svatého Václava? Nebo Pannu Marii?)
- ♦ o jiných ví jenom Bůh sám
- ♦ někteří žili před hodně, hodně dlouhou dobou.
- ♦ a někteří žili docela nedávno nebo se pohybují mezi námi a my o nich ani nevíme.

A hlavně – můžeme k nim patřit i my! Vždyť i my se teprve učíme a rosteme v přátelství s Bohem, že? Tento svátek je vlastně oslavou celé Boží rodiny, které říkáme církev! Je to jako obrovská rodinná oslava!

(převzato z <https://deti.vira.cz/kalendar/dusicky/slavnost-vsech-svatych-111>)

Jak se jmenuje předmět, který se vyskytuje na obrázcích svatých a pomáhá nám určit, o jakého svěťce se jedná? Odpověď hledej v tajence:

Pořad bohoslužeb

41. týden				5. - 11. října 2026
Pondělí 5. 10.	sv. Palmác			
Úterý 6. 10.	sv. Bruno			
	18:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Chocholoušovu, Tomanovu, Reslovu a Dvořákovu <i>mše svatá pro děti</i>	
Středa 7. 10.	Panna Maria Růžencová			
	7:30	Jaroměřice	- za zemřelého Jana Šumberu a jeho rodinu	
Čtvrtek 8. 10.	sv. Simeon			
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání - 117 let výročí od narození P. Jana Podveského <i>po mši svaté tichá adorace</i>	
Pátek 9. 10.	sv. Dionýsius a druhové, sv. Jan Leonard			
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl	
Sobota 10. 10.	sv. Paulin			
			Farní pout' Nové Hradky	
Neděle 11. 10.	28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ			
	8:00	Myslibořice	- za Miroslava Pachela a rodinu	
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Františka Svobodu, Marii Svobodovou, zemřelou rodinu Smutných, Vlčkovu a Svobodovu - za živou a zemřelou rodinu Punčochářovu, Kousalíkovu a Brindovu - za živé a zemřelé spolužáky Jaroměřické školy – ročník 50	
	18:00	Jaroměřice	- za farnost	
42. týden				12. - 18. října 2026
Pondělí 12. 10.	sv. Radim			
Úterý 13. 10.	sv. Eduard			
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>	
Středa 14. 10.	sv. Kalist I.			
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- Večer chval	
Čtvrtek 15. 10.	sv. Terezie od Ježíše			
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání - 16. 10. 114 let výročí od narození P. Václava Drboly <i>po mši svaté tichá adorace</i>	
Pátek 16. 10.	sv. Hedvika, sv. Markéta Maria Alacoque			
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl	
Sobota 17. 10.	sv. Ignác Antiochijský			

Neděle 18. 10.	29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		Světový den misí – sbírka na misie
	8:00	Myslibořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- <i>na společný úmysl</i> - za rodinu Koldanovu, Cechovu, Šmídovu, Adamovu a duše v očistci - za živou a zemřelou rodinu Ježkovu a duše v očistci - za Hanku Drápelovu, celou rodinu Drápelovu a Cahovu
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
43. týden			19. - 25. října 2026
Pondělí 19. 10.	sv. Izák Jogues a druhové		
			GODZONE TOUR 2026 Brno výstaviště
Úterý 20. 10.	sv. Irena		
	18:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Tomšíčkovu, Doležalovu a Divišovu <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 21. 10.	sv. Hilarion		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 22. 10.	sv. Marie Salome		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 23. 10.	sv. Jan Kapistránský		
	18:00	Jaroměřice	- <i>na společný úmysl</i>
Sobota 24. 10.	sv. Antonín Maria Klaret		
Neděle 25. 10.	30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		Slavnostní instalace relikviáře přechod na zimní čas
	8:00	Myslibořice	- mše svatá zrušena
	9:30	Jaroměřice	Hlavní celebrant brněnský biskup Pavel Konzbul – zpívá sbor Musica Animata Třebíč a chrámový farní sbor Jaroměřice - <i>na společný úmysl</i> - za rodiče Salákovy, jejich zemřelé, příbuzné a za žijící rodiny Salákových a Ježkových
	15:00	Jaroměřice	- koncert Musica Animata
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
44. týden			26. října - 1. listopadu 2026
Úterý 27. 10.	sv. Frumencius		
	18:00	Jaroměřice	- za Janu Černou a živou a zemřelou rodinu Černou a Večeřovu <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 28. 10.	Svátek sv. Šimona a Judy		
	7:30	Jaroměřice	- za Františka Pokorného, celou rodinu a duše v očistci
Čtvrtek 29. 10.	sv. Narcis		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>

Pátek 30. 10.	sv. Marcel		
	18:00	Jaroměřice	- na poděkování za ochranu otce Václava
Sobota 31. 10.	sv. Wolfgang		
Neděle 1. 11.	SLAVNOST VŠECH SVATÝCH <i>Křestní neděle/Sbírka na opravy a pastoreci</i>		
	8:00	Myslibořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Danu Těšíkovu - za celou rodinu Jansovu, Hálovu a duše v očistci
	15:00	Myslibořice	- dušičková pobožnost na hřbitově
	16:00	Jaroměřice	- dušičková pobožnost na hřbitově
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
45. týden 2. - 8. listopadu 2026			
Pondělí 2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé		
	18:00	Jaroměřice	- za zemřelé kněze a biskupy
Úterý 3. 11.	sv. Martin de Porres		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 4. 11.	sv. Karel Boromejský		
	7:30	Jaroměřice	- za Stanislava Žáka
Čtvrtek 5. 11.	sv. Zachariáš a Alžběta		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 6. 11.	sv. Leonard (Linhart) <i>První pátek v měsíci/návštěva nemocných večer po mši svaté adorace a svátostné požehnání</i>		
	14:30	Příložany	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za rodiče Gallovy a Kořínkovy - za živou a zemřelou rodinu Neterdovu, Muškovu, Pustinovu a Kutálkovu
Sobota 7. 11.	sv. Wilibrord		
	9:00	Jaroměřice	- pobožnost 1. soboty
Neděle 8. 11.	32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslibořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Miladu Holou, rodinu Novákovu a duše v očistci - za rodinu Louckých, Škrdlovu a duše v očistci - za rodiče Roubcovy a Svobodovy, Marii a Emilii Roupcovy, Aničku Svobodovu, Marii Svobodovu a Josefa Svobodu
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
46. týden 9. - 15. listopadu 2026			
Úterý 10. 11.	sv. Lev Veliký		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>

Středa 11. 11.	sv. Martin <i>Odpoledne - přednáška kněze Tomáše Petráčka</i>		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 12. 11.	sv. Josafat		
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání (14. 11. uplyne 27 let od úmrtí Mons. Aloise Pekárka) <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 13. 11.	Svátek sv. Anežky České		
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za živou a zemřelou rodinu Velebovu, Janíčkovu a duše v očistci
Sobota 14. 11.	sv. Mikuláš Tavelič		
Neděle 15. 11.	33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslibořice	- za Leopolda Kroupu a duše v očistci, na které nikdo nepamatuje
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Antonína a Marii Vocílkovy, dceru Marii a za živou a zemřelou rodinu - na poděkování za 80 roků života
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
47. týden 16. - 22. listopadu 2026			
Pondělí 16. 11.	sv. Markéta Skotská		
Úterý 17. 11.	sv. Alžběta Uherská		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 18. 11.	Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- Večer chval
Čtvrtek 19. 11.	sv. Mechtilda		
	9:00	Jaroměřice	- rekolekce - za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
Pátek 20. 11.	sv. Felix z Valois		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl
Sobota 21. 11.	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě		
Neděle 22. 11.	SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE		
	8:00	Myslibořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - na poděkování - za živou a zemřelou rodinu Klímovu, Burianovu a Marii Rédlovou - za Karla a Helenu Pavelkovy a Františka Heřmánka
	18:00	Jaroměřice	- za farnost

Informační leták farnosti

Redakční rada

P. Mgr. Tomáš Holcner,
e-mail: tomas.holcner@seznam.cz,
mobil: 777831550

Mgr. Marie Čermáková Tomanová,
e-mail: kremca79@gmail.com
mobil: 608558266

Ing. Marcela Životová
e-mail: zivotovamarcela@seznam.cz
mobil: 776265551

Ivo Resl,
e-mail: iiresl@seznam.cz
mobil: 607808609

Tisk nezištně zajišťuje:

tiskařík.cz

+420 608 477 864

Jaroměřice n.R.

KOSTEL SV. MARKÉTY
JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU

VÝSTAVA OBRAZŮ
MALÍRKY

**Claudi
Ondok**

NA TÉMA:
**Tváře
Muklovského
Vatikánu**

... portréty vězňů
z 50. let po jejich
propuštění

DOBA VÝSTAVY:
**ZÁŘÍ - LISTOPAD
2026**

JIŽNÍ CHODBA KOSTELA

INSTALACE
A SLAVNOSTNÍ
POŽEHNÁNÍ

RELIKVIÁŘE

BLAHOŘEČENÝCH KNĚŽÍ J. BULY A V. DRBOLY

AUTOR RELIKVIÁŘE: OTMAR OLIVA

25. ŘÍJNA 2026

V KOSTELE SV. MARKÉTY V JAROMĚŘICÍCH NAD ROKYTNOU

www.kosteljaromerice.cz www.farnostjaromerice.cz

PROGRAM:

9:30 SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ
celebrant Mons. Mgr. Ing. Pavel Konzbul, Dr.,
biskup brněnský

11:00 VÝSTAVA OBRAZŮ
malířka Claudi Ondok - portréty vězňů z 50. let

15:00 KONCERT MUSICA ANIMATA
Malý smyčcový orchestr Třebíč

FARNOST JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU
vás srdečně zve

**MODLITBA
CHVAL**

2026

V Boží náručí

16. ZÁŘÍ 14. ŘÍJNA
18. LISTOPADU

od 18:00 HODIN

Čas chvaly a díky s písněmi

SPOLČENSTVÍ KOSTEL SV. MARKÉTY MODLITBA

BENEFIČNÍ KONCERT
NA VARHANY PRO VARHANY
KOSTEL SV. MARKÉTY JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU

Barokni skladatelé

7. 11. 2026 OD 16:00

VARHANÍK: JAROSLAV NEPILÝ

VYSTUPNÉ DOBROVOLNÉ PŘÍSPÍVAJÍCÍ NA OPRAVY VARHAN

více na www.kosteljaromerice.cz